

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 19 [866] | Субота, 19 травня 1984 року | Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧКА: РІК ЧЕТВЕРТИЙ

Конкретне завдання

Вагомий внесок у зростання продуктивності праці, збільшення обсягів виробництва та поліпшення якості продукції роблять нечуючі компактною групи Стрийської швейної фабрики. Лише минулого року, наприклад, на підприємстві було пошито додатково до плану шкільних форм для дівчаток на 13,3 тисячі карбованців.

Нинішнього року весь колектив фабрики, в тому числі й члени УТОГ, прагнуть не втратити завойованих позицій.

У ці дні вони трудяться по-особливому старанно, прагнуть перевиконувати свої норми виробітку.

Цьому значною мірою сприяє висока професійна майстерність виконавців, праця за єдиним бригадним нарядом, а також чітка організація соціалістичного змагання.

Серед правофлангових — нечуючі швачки-мотористки М. А. Лешко, Я. М. Лозина, С. М. Постоюк, Т. М. Олійник та багато інших.

Відрядно, що вже майже десятиріччя колектив, до

складу якого входять члени УТОГ, з честю носить звання ударника комуністичної праці. Тут також висока культура виробництва, міцна трудова дисципліна.

Нечуючі швейники взяли на нинішній рік високі соціалістичні зобов'язання: підвищити продуктивність праці на 3,6 процента.

Виготовити продукції більше, кращої якості — над таким конкретним завданням працюють члени УТОГ швейної фабрики у четвертому році одинадцятипятиріччя.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.
м. Стрий,
Львівська область.

Понад план

По-ударному працюють у четвертому році одинадцятипятиріччя нечуючі трудівники компактною групою Одеського ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Будгідраліка».

У тому, що з початку року підприємство випустило продукції понад план більш ніж на 500 тисяч карбованців, — є і їх гідний внесок.

Серед правофлангових соціалістичного змагання — штампувальниця В. О. Томіна, визнана «Кращою за професією», слюсар-інструментальник, відмінник якості Д. В. Дяченко, слюсар-складальник М. І. Крятов та багато інших.

Члени УТОГ міцно тримають слово, дане ними у відповідь на заклик партії — достроково виконати планові завдання та соціалістичні зобов'язання нинішнього року.

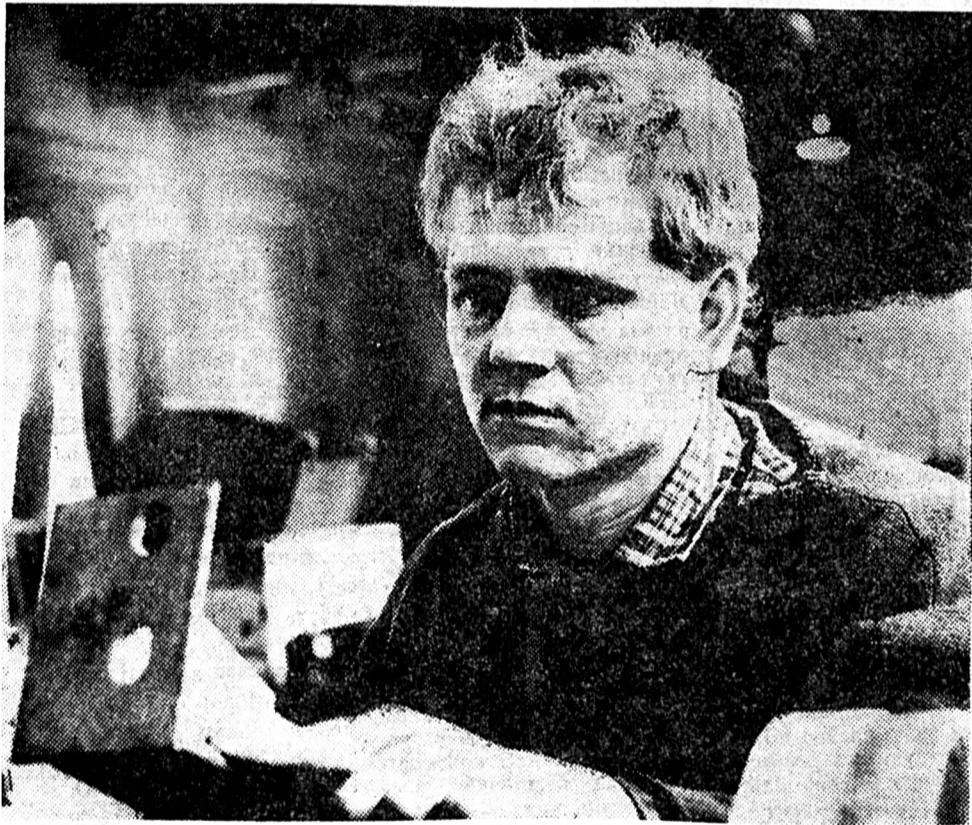
Г. ЮХИМЕНКО.
м. Одеса.

Достроково виконати зобов'язання першого півріччя — таке завдання поставив перед собою різальник металу Сімферопольського машинобудівного заводу «Союзбудмаш» Олександр Даниленко.

Слова передовика не розходяться з ділом: норми виробітку він постійно виконує на 140 процентів при відмінній якості роботи.

На рахунок Олександра — не один десяток кілограмів заощадженого металу.

Фото О. ШУСТА.

ЕФЕКТИВНІСТЬ І ЯКІСТЬ — ДЗЕРКАЛО ЕКОНОМІКИ

ДОПОМОГЛИ ТВОРЧІ КОЛЕКТИВИ

Збільшувати обсяг виробництва продукції меншою кількістю працюючих колективу об'єднання «Полтава-древ» допомагає служба технічного вдосконалення.

Хоч штатним розписом така служба й не передбачена, вона активно впливає на ефективність виробництва. І особливо великою її вага є там, де йдеться про технічне переозброєння, скорочення затрат праці. Вирішення цих питань займаються в ній творчі бригади, які об'єднали конструкторів, технологів і раціоналізаторів — весь цвіт технічної думки підприємства. Така концентрація зусиль у новаторському пошуку і дає змогу справлятися з багатьма складними завданнями.

Продукція комбінату особлива — товари народ-

ного споживання. Пропонувати торгівлі мебелі гарнітури завжди повинні бути якісно виготовленими і модними, інакше їх не куплять. Отже, само виробництво повинно відзначитися гнучкістю, швидко перебудовуватися на випуск нових зразків. Як відомо, вірний помічник у цій справі — багатофункціональне устаткування, здатне виконувати різні операції. І мебельники своїми силами створили більш як 30 одиниць нестандартного устаткування, багатопроцесорні, свердлильні агрегати, збірні преси, багатострічкові шліфувальні верстати, різні оригіналь-

ні пристрої. Разом з серійними заводськими агрегатами вони склали сім поточкових механізованих і п'ять автоматичних переналагоджувальних ліній для виготовлення деталей і складання корпусних меблів.

— Поєднання технічної думки інженера і робітничої кмітливості дає чудові результати, — говорить генеральний директор виробничого об'єднання Ю. Жердев. — Затрати ручної праці, які у меблевому виробництві вважаються неминуче високими, відчутно знизилася. Рівень механізації праці на меблевому комбінаті досяг 65 процентів, що значно вище від середнього лугезового показника, а про-

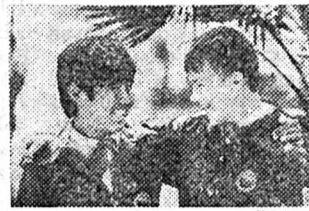
дуктивність праці з початку п'ятиріччя випередила планову майже на десять процентів. При цьому кількість робітників у більшості бригад зменшилася.

Поряд з цим в половину скоротилися строки освоєння нових зразків продукції. Ще півроку тому один з наборів меблів для жиллої кімнати демонструвався в салонах-магазинах як експериментальний, а сьогодні він уже серійно випускається. В цілому асортимент продукції з початку п'ятиріччя оновився майже повністю.

А. ПАЛАНТ.
м. Кременчук
Полтавської області.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ВСЕСОЮЗНОЇ ПІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА

АРТЕК — ПІОНЕРСЬКА РЕСПУБЛІКА

навчання, краєзнавчий музей і музей космонавтики. В цьому році введені в дію гімнастичний комплекс і закритий плавальний басейн. Працюють постійні виставки морського флоту і пожежної техніки.

Артеківці кожної зміни відвідують місто-герой Севастополь, знайомляться з визначними пам'ятками Південного берега Криму, роблять морські прогулянки на теплоході, піднімаються на Аю-Даг, проводять трудові десанти в радгоспах.

На знімках: вгорі — подружилися в Артеку Назарбек Кизиров з Газлі (Ліворуч) і Максим Черних з Железногорська Курської області; внизу — діти з усіх братніх республік відпочивають в Артеку.

Кримська область. Всесоюзний орденів Трудового Червоного Прапора і Дружби народів піонерський табір Артек імені В. І. Леніна по праву вважається піонерською республікою. Його зимові й літні табори щороку приймають 27 тисяч дітей з усіх союзних республік і багатьох країн світу.

Юним тут створено всі умови для навчання й відпочинку. В їх розпорядженні олімпійський стадіон, будинок піонерського

Фото О. Обуховського (Фотохроніка РТАУ).

Поглиблювати ідейне загартування педагогів

П'ЯТИГОРСЬК (Ставропольський край). (Кор. ТАРС). Надзвичайно важлива умова успішного втілення в життя реформи школи — далі підвищення професійної майстерності вчителів, зростання їх політичної культури й активності. Про це йшла розмова на Всесоюзній науково-практичній конференції щодо проблем поглиблення марксистсько-ленінської освіти педагогічних кадрів, яка завершилася в П'ятигорську.

Учасники зустрічі узагальнили досвід кращих лабораторій творчої праці та спеціалізованих училель-

ських шкіл наукового комунізму. Ця форма роботи з педагогічними кадрами зародилася на Ставрополі ще два десятиріччя тому і нині поширилась по всій країні. На всесоюзній нараді в П'ятигорську була проаналізована й дістала позитивну оцінку діяльність по вдосконаленню марксистсько-ленінського навчання педагогів Липецької обласної партійної організації, Будинку політичної освіти Новосибірського обкому КПРС, Вологодського педагогічного інституту, Сахновщинської середньої школи Харківської області.

НА ПОЛЮС — ПАРАШУТОМ

ЛЕНІНГРАД. Оранжеві куполи вантажних парашутів розкрилися сьогодні над дрейфуючою науковою станцією «Північний полюс-26». Скинута з борту «літаючого грузовика» ІЛ-76 чотири парашутні платформи із снайперською точністю «прильоднилися» поряд зі станцією. Одним рейсом полярникам доставлено близько 14 тонн необхідних припасів.

Станція «ПН-26» перебуває зараз у Центральному полярному басейні далеко від материкового узбереж-

жя. Її крижина має чимало розломів, і тут важко прокласти надійну злітно-посадочну смугу для важких транспортних машин. Парашутне скидання, яке провели пілоти і спеціалісти повітряної високоширотної експедиції «Північ», дало змогу одним рейсом розв'язати проблему доставки на станцію такої кількості вантажів, для якої легкомотормним літаком потрібно було б до десяти рейсів з проміжними посадками на дрейфуючій кризі. (ТАРС).

„Космос-1552“ у польоті

14 травня 1984 року в Радянському Союзі проведено запуск чергового штучного супутника Землі «Космос-1552».

На борту супутника встановлено наукову апаратуру, призначену для продовжен-

ня досліджень космічного простору. Апаратура працює нормально. Координатно-обчислювальний центр обробляє одержувану інформацію. (ТАРС).

ЧІТКА ПРОГРАМА ДІЙ

Із звітно-виборних конференцій УТОГ

У Запоріжжі відбулась звітно-виборна конференція Товариства, на якій зі звітом-довідкою виступила голова обласного відділу Л. І. Фролова.

На сьогоднішній день, зазначила доповідач, усі 2332 нечуючих є членами УТОГ. По закінченні виробничого навчання шістьдесят чоловік трудолаштувані на УВП за набутими спеціальностями. За звітний період в санаторіях і будинках відпочинку оздоровлено п'ятсот двадцять чоловік, а п'ятдесят п'ять — за туристичними путівками відвідали Народну Республіку Болгарія. Нечуючі відчувають також

піклування про свій добробут. Тридцять дві сім'ї отримали впорядковані квартири, а 588 членам Товариства надана одноразова грошова допомога.

Серед членів УТОГ, які проживають в сільській місцевості, проводилась відповідна розяснювальна робота по виконанню Продовольчої програми, в результаті чого двадцять вісім сімей здали державі чимало сільськогосподарських продуктів.

Поліпшилась діяльність президії облвідділу та бюро первинних організацій. Активніше проводили свою роботу громадські комісії. На-

лежна увага приділялась організації соціалістичного змагання. В колективах УТОГ постійно організовувались естафети трудових справ, зустрічі з ветеранами КПРС, нашого Товариства, Великої Вітчизняної війни.

Відбулись вечори-зустрічі з аматорами художньої самодіяльності міст Книшинева, Гомеля, Курська, артистами Республіканського театру міміки і жести «Райдуга».

Разом з тим було відмічено ряд успіхів у роботі культурно-просвітних організацій, УВП. Це, наперед, стосується діяльності гуртків художньої самодіяльності і спортивних

секцій. Мають місце недоліки у виховній роботі. Належну увагою не були охоплені престарілі та одинокі члени УТОГ пенсійного віку.

Конференція намітила заходи, спрямовані на усунення вказаних недоліків, обрала новий склад правління та президії облвідділу і ревізійну комісію.

Головою правління знову обрано Л. І. Фролову.

В роботі конференції взяв участь заступник начальника оргвідділу ЦП УТОГ Й. П. Здоровило.

Й. ВОСЬМАК.

м. Запоріжжя.

НА НАЛЕЖНОМУ РІВНІ

У Тернопільському будинку культури для нечуючих відбулась восьма звітно-виборна обласна конференція УТОГ, на якій з доповіддю виступила голова правління Г. Г. Губанова. Вона розповіла про трудові звершення членів Товариства, які працюють на заводах, фабриках і колгоспних полях, назвала переможців соціалістичного змагання. Також відзначила зразкову роботу

Чортківського міжрайвідділу.

Зі звітом про роботу ревізійної комісії виступив її голова І. І. Пришляк. Доповідач відзначив добру працю партійної, профспілкової, комсомольської та первинної організацій УТОГ у справі досягнення трудових здобутків нечуючих в компактних групах. В кінці доповіді виступаючий висловив пропозиції щодо поліпшення

роботи з нечуючими в Березанському МРВ.

На конференції виступили інструктор обкому Компартії України П. О. Ковальчук, член комісії по роботі з нечуючими при Обласній раді профспілки М. М. Федчишин, інструктор Обласного комітету профспілки робітників місцевої промисловості комунально-побутових підприємств О. Ф. Курілів.

Делегати одностайно визнали роботу бюро за звіт-

ний період задовільною і накреслили конкретні шляхи для її поліпшення.

У роботі конференції взяла участь начальник оргвідділу ЦП УТОГ В. І. Сьєдіна.

По закінченні конференції для делегатів силами учасників художньої самодіяльності обласного будинку культури було дано концерт.

З. ГАРНИК.

м. Тернопіль.

ЗАПОРУКА УСПІХУ

В Одеському виробничому об'єднанні «Електрик» велика увага приділяється дальшому зміцненню трудової та виробничої дисципліни. І як результат — значно скоротилися втрати робочого часу, поліпшилась якість продукції.

Під час рейдів-перевірок, що організовуються громадськими організаціями двічі або тричі на місяць, виявляються порушення дисципліни. З ними проводяться бесіди про необхідність сумлінного ставлення до праці, про роль і місце людини в трудовому колективі. Говорять і про покарання, що можуть бути застосовані до прогульників, випивох, бракоробів.

Про це мовиться і на робітничих зборах, і на засіданнях товариського суду...

Велика роль в об'єднанні відводиться попередженню будь-яких порушень. Крайні майстри-вихователі Г. П. Січка, Л. Г. Решта, В. С. Осипов та інші добилися того, що протягом минулого року колективи, які вони очолюють, працювали старанно, без порушень трудової і технологічної дисципліни.

Вміле поєднання моральних і матеріальних стимулів також певною мірою впливає на зміцнення трудової дисципліни. Тим, які працювали впродовж року сумлінно, збільшують винагороду, а хто працював абияк — позбавляється її зовсім або частково.

Яке б питання не стояло на порядку денному — соціального, виробничого чи морального плану — на «Електрику» не обходяться без серйозного аналізу дисципліни у тому чи іншому виробничому підрозділі.

Нещодавно обласний відділ УТОГ провів науково-практичну конференцію «Зміцнення трудової дисципліни — запорука успішного виконання планових завдань одинадцяті п'ятиріччя».

Її учасники прийняли рекомендацію, всі пункти якої спрямовані на максимальне використання нечуючих мисл робочого часу, а також закликали всіх членів УТОГ області трудитись якомога старанніше, з повною віддачею.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

ВETERАН ПРАЦІ

Сорок років праці віддано В. Я. Мамонтовою рідному підприємству — Чернівецькому УВП.

Колись сама вчилася, потім передавала свій багатий виробничий досвід іншим, прищеплювала молоді любов до професії швачки-мотористки, вчила передовим методам праці, бережливому ставленню до сировини, матеріалів та електроенергії. Валентина Яківна освоїла професію плетильниці галантерейного виробництва, потім стала трудитись контролером ВТК.

Своїм добросовісним ставленням до праці вона сприяє постійному поліпшенню якості продукції на підприємстві.

У трудову книжку передовика виробництва занесено близько 50 подяк, В. Я. Мамонтова нагороджена ювілейною Ленінською медаллю та медаллю «Ветеран праці».

А ще Валентина Яківна бере активну участь у громадському житті колективу — вона незмінний член профкому.

Л. АЛЕКСЕЄВА.

м. Чернівці.

РІШЕННЯ ХХVI З'їзду КПРС — У ЖИТТЯ

В ЦЕНТРІ УВАГИ — БРИГАДА

Перед народним господарством країни поставлено завдання повністю задовольнити попит населення на добротні і красиві товари. У зв'язку з цим легка промисловість республіки в нинішньому п'ятиріччі має збільшити загальний обсяг виробництва на 17 з лишком процентів, причому зробити це за рахунок зростання продуктивності праці, значно підвищити якість виробів.

Основні умови успішного розв'язання цього завдання — технічне переозброєння галузі, перехід від механізації окремих операцій до ав-

томатизації виробничих процесів, цілих цехів і підприємств. Бригадна форма організації і стимулювання праці є важливою умовою в усій цій роботі, оскільки сприяє розвитку творчої активності, виховує почуття колективізму, підвищує відповідальність кожного робітника і за свою працю, і за успіхи товаришів.

Досвід показує, що у нових колективів є великі можливості, зокрема, у підвищенні якості праці. Скажімо, в пошивній бригаді квітського виробничого об'єднання «Ук-

раїна», очолюваній І. Г. Чайковською, за час продукції з першого пред'явлення становила 90,4 процента, а після впровадження нової форми вона підвищилась до 95,2. У 2,4 рази знизилась тут втрата робочого часу, вдвоє зменшилася сума штрафних санкцій.

На Тернопільському бавовняному комбінаті імені 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції в минулому році бригада прядильниць, якою керує В. І. Бас, працюючи в несприятельному складі, не тільки успішно справилася з плановим зав-

ЛЮДИ НАШОГО ТОВАРИСТВА ВИСОТИ МАЙСТЕРНОСТІ!

Софія Андріївна Талалай працює комплектувально-цепо-запускальницею на Кам'янець-Подільському УВП з 1966 року.

Змінні завдання сумлінно трудившись виконує на 150—155 процентів. Їй присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Фото І. СВІДЕРА.

То справді велика радість, коли праця до душі. Ось уже багато років відчуває це почуття столяр-складальник Марганецької меблевої фабрики В. І. Жаков. Ударник комуністичної праці не раз завойовував також звання «Кращий за професією».

На очах Василя Івановича вдосконалювалася технологічна оснастка цеху, з'явилось найновіше обладнання, на зміну старим моделям виробів приходять більш сучасні.

Нечуючий робітник по праву пишається своєю рідною фабрикою, своєю бригадою, де досяг висот професійної майстерності.

Працює В. І. Жаков ефективно і якісно. Це позначається на його трудових успіхах — достроковому виконанні планових завдань та соціалістичних зобов'язань нинішньої п'ятирічки.

Л. ГУНЬКО,

перекладач Марганецького міжрайвідділу УТОГ.

Дніпропетровська область.

Комсомольський ватажок

Два роки тому в колектив Білоцерківського УВП прийшла працювати випускниця Краматорського технологічного технікуму побутового обслуговування населення Наталія Морозова.

Свою робітничу біографію дівчина розпочала бригадиром закрийного цеху. Весела і життєрадісна, Наталія з перших днів роботи завуювала повагу серед своїх товаришів.

Працюючи з нечуючими, Н. Морозова повністю оволоділа міміко-дактильною мовою. Це дало їй змогу краще розуміти членів УТОГ, разом з ними брати участь в художній самодіяльності.

Комсомольці підприємства обрали Наталію своїм ватажком. Відтоді справи в молодих виробничників пішли на краще: регулярно стали проходити комсомольські збори, активізувалася робота «Комсомольського прожектора».

Нещодавно в житті Наталії Морозової сталася знаменна подія: її прийняли кандидатом в члени КПРС.

І. КОЛОМИЧЕНКО,

інженер-технолог Білоцерківського УВП.

Київська область.

Від якості деталей, виготовлених у заготівельному цеху Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», значною мірою залежить надійність реле різних модифікацій.

На знімку: контролер ВТК В. Яременко перевіряє якість деталей, виготовлених слюсарем В. Зелінським. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ДЕНЬ ВІДКРИТОГО ЛИСТА

Цей захід відбувся в Червоному кутку Артемівського УВП.

Директор підприємства Д. А. Щербань у своєму виступі зазначив, що адміністрація, партійна та профспілкова організації уважно ставляться до пропозицій, потреб та запитів трудящих. Він познайомив присутніх з пропозиціями та заявами, що надійшли у 1984 році на адресу адміністрації, в яких звернено увагу на важливі питання виробничого характеру, мо-

рально-психологічний клімат у колективі та соціально-побутові умови праці на підприємстві.

Під час зустрічі від робітників надійшло немало запитань, що являють собою велику громадську зацікавленість і вболівання за технологію і якість виготовлюваної продукції, належну трудову дисципліну в колективі. На них члени УТОГ отримали конкретні відповіді.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

м. Артемівськ.

НАПРИКІНЦІ травня 1942 року наш 79-й прикордонний полк, який входив до складу 57-ї армії, у районі Барвенкового Харківської області потрапив в оточення.

Після жорстоких боїв впродовж кількох днів від нашої застави з 50-и прикордонників лишилось лише 9. Я очолив цю групу для дальшої боротьби з ворогом. Увійшовши до складу стрілецької роти, ми продовжували бої за невеличке українське село.

І от одержали наказ: з боями виходити з оточення. Коли лишилось прорвати останню оборону ворога, наша група, що нараховувала декілька сотень чоловік, відбила у німців невеличкий лісок, розташувалась там, щоб згрупувати сили для прориву.

Увечері, коли стало смеркати, мене викликали до штабу групи. Серед командирів був і політрук нашого батальйону Нестеренко, кадровий, сміливий прикордонник. Розташував нас на галявині, обговорювали план дій. Я відрекомандувався. Незнайомий капітан запитав, чи комсомолец я. Одержавши ствердну відповідь, сказав: — Підете у розвідку ось з цим сержантом. — Будете старшим. Необхідно дізнатись де і як розташована оборона німців, яке у них озброєння,

ПРОРИВ

чи є танки і інша техніка. Якщо трапиться можливість — дістати «язика». Зверніть увагу на слабкі місця оборони, де можна з найменшими втратами прорвати оточення. Оповіді треба повернутись.

Ішли мовчки. Не до розмов було. Голодні, стомлені. Останні декілька діб спати доводилось на ходу.

Скоро ми помітили на пагорбі постать.

— Фашистський вартовий, — здогадались. Обережно якнайближче підійшли до розташування ворога, почали розглядати систему його оборони. Особливих споруд німці не зробили, обмежились окопами. Поруч стояли автомобілі, мотоцикли. Ми проповзли, мабуть, з кілометр. Коли вже зовсім стало сутеніти, вирішили повертатись. У штабі доповіли про все побачене. Після короткої наради полковник — старший за званням — запитав: — Будемо чекати ще одну групу з розвідки? Всі мовчали... — Тоді — виступаємо.

Виходити з оточення вирішили шляхом, який ми розвідали. Мені і моєму товаришеві по розвідці з трудом знайшли по дві гранати і разом з групою автоматників ми вирушили на

чолі колони. Перед нами було поставлено завдання: знищити вогневі точки гітлерівців на невеликій ділянці оборони і забезпечити вихід військ.

Коли до місця оборони ворога залишалось метрів з 500, основна група зупинилась, а дві групи автоматників обережно пішли далі. Метрів за 50 від розташування німців нас помітив вартовий і, не одержавши відповіді на окрик, дав чергу з автомата.

— За мною, — півголосом скомандував я і кинув гранату у намічений окоп. Ліворуч те саме зробив мій товариш з автоматниками. Прокинулись німці, залунали постріли гучніше. Та основна група була вже поруч і з вигуком «ура» пішла на прорив.

Як і було наказано, я зі своїми автоматниками відходили останніми.

З 15 автоматників 6 загинуло, троє було тяжко поранено. На руках несли ми їх до Північного Донця, де була розташована оборона наших військ.

Цей випадок боротьби з неадекватним ворогом політрук нашого батальйону Нестеренко коротко описав у рекомендації, яку він мені дав для вступу до лав Комуністичної партії.

І. КОЗЛЕНКОВ,
ветеран Великої Вітчизняної війни.
м. Херсон.

ПОШУКИ, ПРОБЛЕМИ, ЗАВДАННЯ

Остання шкільна чверть... Час біжить досить швидко і незабаром треба буде підбивати підсумки навчального року, настануть, так би мовити, жнива. Для того, щоб «врожай» був вагомий, щоб навчальний рік завершився успішно, вчителі на педрадах, науково-практичних конференціях обговорювали актуальні питання теорії та практики науки навчання та виховання молодого покоління. Стимулом до підвищення зацікавленості вчителів у колективному розв'язанні важливих проблем сучасної школи стало винесення на сторінки преси матеріалів всенародного обговорення реформи школи.

Мені поталанило взяти участь в науково-практичній конференції в школі-інтернаті № 18 для слабочуючих дітей Дніпровського району м. Києва. На порядку денний була винесена проблема розвитку пізнавальної діяльності слабочуючих дітей в процесі навчання.

Відкривши конференцію, директор школи-інтернату Л. В. Курушкіна зазначила, що завдяки наполегливій праці вчителів та вихователів колектив досяг помітних успіхів у підвищенні якості знань учнів, у прищепленні вихованцям любові до праці, навичок культурної

поведінки, але час вимагає не зупинятися на досягнутому, дбати про майбутнє, повсякчасно своєю творчістю сприяти удосконаленню навчально-виховного процесу.

У вступному слові завуч школи Л. П. Гурковська нагадала всім присутнім слова відомого радянського педагога В. О. Сухомлинського: «Працюй, держай, давай щастя іншим — в цьому джерело твого щастя». Цей вислів було обрано девізом проведеної науково-практичної конференції.

Члени педколективу О. Б. Удалова, Н. Т. Мороз, Л. І. Гімелевич, Г. А. Завадська, С. Ю. Лисенко, А. І. Коруненко, В. Л. Котова, Ю. М. Слівка, Л. В. Олійник, Л. П. Іноземцева підготували змістовні доповіді, в яких відобразили нові досягнення психологічної та педагогічної науки з обговорюваної проблеми та власний досвід. Ними висвітлено питання про шляхи розвитку пізнавальної активності слабочуючих учнів.

Приємно відзначити єдність думки всіх членів колективу про те, що без знання кожного учня, без вивчення індивідуальних особливостей кожного вихованця неможливо ефективно керувати розвитком особистості, важко забезпечити

повну підготовку випускників школи до життя, до практичної діяльності. Саме тому в школі розпочато роботу по більш глибокому вивченню всіх учнів, виявленню їх реальних навчальних можливостей. Обрано новий шлях — організацію педагогічних консилиумів. Вже нагромаджено певний досвід колективного вивчення учнівського складу. Робота педагогічних консилиумів проводиться під безпосереднім керівництвом адміністрації.

Знайомлячись з досвідом роботи таких консилиумів, ми помітили велику зацікавленість вчителів та вихователів у такій роботі. Вони відчували, що запорука успіху лише у єдності вимог до учнів, у колективних зусиллях вчителів, вихователів, піонержатої, лікарів, батьків.

Віритись, що обраний шлях пошуку засобів оптимізації навчального процесу, наполеглива робота над розвитком пізнавальної діяльності учнів, зокрема, над її активізацією, дозволить колективу одержати нові успіхи та задоволення від творчої праці.

Е. ГРОЗА,
доцент кафедри судопедагогіки КДПІ ім. О. М. Горького.
м. Київ.

ОГЛЯД ТАЛАНТІВ

У Криму проходять огляди художньої самодіяльності, присвячені 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

На сцені Севастопольського будинку культури показали свою майстерність декламатори, співаки, танцюристи, які представляли трудові колективи міста.

Тепло зустріли глядачі ветерана драматичного гуртка, робітницю приміського радгоспу М. Кириухіну. Во-

на задушевно виконала пісню «Синя хустинка». Тесля заводу В. Нестеренко подарував присутнім майстерно виконаний вірш «Севастопольці». Дует солістів Д. Романов і Т. Богучарскова виступив з піснею «День Перемоги».

Великий успіх випав на долю самодіяльних артистів, зайнятих у театралізованій виставі «Давним-давно була війна». Ролі бійців талановито зіграли передовики виробництва Н. Баленко,

В. Пасічник, Л. Прасько, С. Черненко, В. Семенченко. Високо оцінило журі виконавську майстерність В. Фомина і Г. Пашаніної, яких визнано кращими в своїх ролях.

Більшістю голосів журі допустило севастопольців до наступного туру огляду, який відбувся напередодні Дня Перемоги у Сімферополі.

В. ЛИСИЦІН,
Кримська область.

У ЩАСТІ І МИРІ

Увесь радянський народ готується урочисто відзначити знаменну подію — 40-річчя визволення нашої Батьківщини від німецько-фашистських загарбників. З нагоди цього свята в Одеській школі-інтернаті № 97 для слабочуючих дітей певно відбувся огляд художньої самодіяльності.

В його репертуарі: ху-

дожні читання, пісні, танці, акробатичні етюди. Усі номери у майстерному виконанні учнів 1—8 класів були високо оцінені журі.

Активну участь в огляді взяли учні Тая Павлова, Олена Бринза, Андрій Кравчук, Наташа Музиченко, Сергій Задорожний та багато інших.

Педагогічний колектив школи-інтернату проводить велику патріотично-виховну роботу серед своїх вихованців, прищеплює їм любов до Батьківщини і ненависть до війни, щоб нинішнє покоління ніколи не зазнало її страхіть.

О. САМОЙЛЕНКО,
м. Одеса.

Хотілося б відзначити, що бригадні форми організації праці в легкій промисловості переважали й раніше, однак застосовувались без пов'язання з колективними формами оплати і стимулювання. А саме вони дають можливість краще поєднувати особисту і колективну зацікавленість працівників у кінцевих результатах при виконанні планових завдань, у підвищенні якості виробів.

Як показала практика, найбільш ефективними є бригади, в яких не менше десяти чоловік. Тому в багатьох випадках нові колективи створюються шляхом укрупнення старих, що включали трьох-чотирьох працівників.

Виходячи з потреб виробництва, на підприємствах

організують спеціалізовані або комплексні бригади. Перші об'єднують в основному тих, хто зайнятий на однорідних технологічних процесах (наприклад, ткацьких, прядильницьких, розкрийників у взуттєвій промисловості). Другі — робітників різних професій для виконання технологічно різноманітних операцій, які охоплюють новий цикл виробництва продукції або її закінченої частини.

Комплексні бригади більш поширені. А втім, це й зрозуміло: тут є можливість суміщати професії, а значить, робота тут цікавіша, змістовніша. З другого боку, суміщення професій дає можливість краще завантажувати і обслуговувати устаткування.

І комплексні, і спеціалізовані бригади бувають змінними (коли працюють в одну зміну) або наскрізними (якщо до них входять робітники кількох змін). В останньому випадку скорочуються простоті устаткування при передачі змін, зменшуються втрати робочого часу, спрощується облік кількості і якості продукції. За таким принципом працює, наприклад, на Херсонському бавовняному комбінаті спеціалізована ткацька бригада Героя Соціалістичної Праці В. І. Мільохіна.

Сьогодні більш як 60 процентів усіх робітників галузі працює в бригадах нового типу, а на багатьох підприємствах їх кількість досягає 80—85 процентів. За три роки п'ятирічки завдя-

ки впровадженню в легкій промисловості республіки бригадної форми було вивільнено близько шести тисяч чоловік, продуктивність праці збільшилась майже на півпроцента, а в окремих бригадах зросла до десяти. І все-таки в ряді випадків, як справедливо відзначено в постанові ЦК КПРС, при створенні бригад нового типу віддається перевага кількісній стороні справи на шкоду якійсь. Мінлегпром УРСР спільно з республіканським комітетом профспілки працівників текстильної і легкої промисловості нині веде роботу по дальшому вдосконаленню впровадження цієї прогресивної форми організації праці.

О. ДЗЮБЕНКО,
начальник управління Мінлегпрому УРСР.

ЗА СЛОВОМ — ДІЛО

Під такою назвою в Севастопольському будинку культури відбувся вечір-порт бригади малярів заводу імені Калмикова.

Майстер цеху № 23 Т. Г. Очеретина зазначила, що цей колектив виконав планове завдання першого кварталу на 102,3 процента. Він і став переможцем соціалістичного змагання.

Досягнення намічених рубежів стало можливим завдяки старанній праці краєвих трудівників: О. Павлової, Р. Чхун, Л. Прасько та багатьох інших. Досконале знання своєї виробничої професії, згуртованість і взаємодопомога приносять бажаний результат. Виробничі завдання правофланго-

ві четвертого року одинадцятирічки здебільшого виконують на 155—165 процентів. Якість їхньої праці завжди хороша.

Трудитися краще, зробити якомога більше — таке завдання поставили перед собою всі члени цієї бригади.

А після зміни багатьох жінок можна побачити серед учасників художньої самодіяльності. Вони також закохані в спорт, літературу тощо.

Все це певною мірою допомагає людям долати нові трудові вершини.

В. ПАСІЧНИК,
токарем-програміст заводу імені Калмикова.
м. Севастополь.

— Якщо разом з нами Софія Іванівна, нам завжди цікаво і весело, — говорять учні Сімферопольської спецшколи-інтернату.

Софія Іванівна Грицкевич — відмінник народної освіти УРСР, наставник молодих педагогів. Близько двадцяти років працює вона у школі-інтернаті викладачем російської мови.

На знімку: С. І. Грицкевич (у центрі) в учнями 7-го класу.

Фото В. ЄФАНІНА.

Працюючи над збірником «Живий дощ», я звернув увагу на твори молодого поета Івана Антоновича Стронського, який живе і працює на рідній Тернопільщині у Заліщицькому районі.

Схвилювали мене невігдані і невимушені, щирі рядки, слова про рідну землю, про працю хлібородську, про кохання, чисте, мов ранкова роса. І ось тепер, прочитавши нові твори поета, я побачив, як розширилось коло його тем, змужнів голос, з'явилися нові спостереження і асоціації. Людям, яким не байдужа поезія, буде цікаво довідатись і про ті почуття, які викликав у молодого поета велетен Памір, і сама поезія, прочитана поетовим серцем, і краса розбудженого міста, і славетна праця сівача, і щирі людські почуття.

Здається мені, що Іван Стронський займається своєю справою не випадково, а натхненно і наполегливо, він шукає своє слово, щоб віддати його на радість людей.

Хочеться побажати йому широкої і доброї дороги.

Юрій ПЕТРЕНКО,
член спілки письменників СРСР, поет, заслужений працівник культури України, керівник літературного об'єднання УТОГ «Відлуння».

СВІТАНОК НАД МІСТОМ

Давно в піднебесі
імлістім
Розтануло світло зорі.
І обрій над збудженим
містом
Неначе кумач прапорів
Палає у ранку розливах.
Лунають заводів гудки —
Оспівують працю щасливу
І міць трудової руки.

Милуюся: як це чудово!
Красу, мов амброзію, п'ю.
І пісня приходить,
ранково
Вривається в душу мою.
Лунай же, поезії голос.
На всю Батьківщину
лунай!
Звеличуй і будень, і колос,
І миром осяяний край!

СІВАЧ

З ранку раннього
Золот — житечком
Засіває поле
Наш Василечко.
З ранку раннього...
А як ввечері
Втома змусила
Прилягти,
Небом зоряним
Стало полечко
Тихий сон його
Берегти.

«Люблю тебе, тебе
люблю!» —
Невже було це просто
грою?..
Дарма, дарма кризь ніч
молю:
Прийди, побудь хоч мить
зі мною!
Ти ж все не йдеш під
ясени.
Не звеш мене, як чайку
море...
І наче води восени
Холонуть тихо наші зорі.

ПРИЙДИ, МОЯ ПІСНЕ...

Прийди, моя пісне,
до мене
Збуди почуття небуденне,
Щоб радісно, дужо,
святково,
Від серця полинуло слово
Про долю Вітчизни
щасливу,
Про щастям засіяну ниву...
Прийди, моя пісне,
до мене!
Прийди, моє слово,
до мене.
Палоче, всевладне,
вогненне
І з гнівом, і з правдою
дужо
Здолай холоднечу
байдужу
Не дай у примарній
війні
Надії згасити землі...
Прийди, моє слово,
до мене!

Памір, Памір...
Аж ген, до зір
Вершини в гордості
холодній...
Найменший страх —
Як лютий звір:
Невпевний крок —
І ти в безодні!
А серце зве:
Йди навстріч —
Зійдися сміло у двобої
За ту незрівнянну красу,
Яка підносить над собою!

ЧИТАЮЧИ ПОЕЗІЮ

О диво з див!
Такі буденні досі
Слова розквітли,
Як весняні брости.
І думка з них —
Мов промінь до зела,
До серця лине
Струменем тепла.
Іван СТРОНСЬКИЙ.

Футбольна весна

ФУТБОЛЬНИЙ сезон набирає ходи. Тренування змінюються участю у товариських і офіційних іграх. Футболісти Київського облвідділу впродовж квітня взяли участь в двох змаганнях, які провела Київська міська федерація футболу.

За традицією сезон розпочався турніром на Приз відкриття сезону. Своєрідність цих змагань полягає в тому, що кількість учасників, як і в інших Кубкових змаганнях, не обмежується. Ігри проходять в два дні за скороченими правилами — два тайми по 15 хвилин. В разі нічної — команди пробивають одинадцятиметрові удари. Суперником наших футболістів спочатку були виробнички заводу «Кристал». Слушні моменти не використали С. Мишалов,

А. Заргубелько. Результат — нічия. В пробитті пенальті кращими були виробничники. Вони точно реалізували всі п'ять, в той час, як наші всього 4. Не вразив ворота С. Мишалов і ми поступилися 4:5, вибувши із змагань.

Невдало виступили ми і в розгріші Кубка. Маючи впродовж гри перевагу над командою «Локомотив», захисники наприкінці матчу допустилися прикрої помилки і дали змогу залізничникам забити переможний гол.

Жаль, що програли. Але поразки повинні і вчити. Такі ігри корисні, тим більше, що у нас виступало декілька молодих футболістів, які ще не мають досвіду участі

в таких змаганнях. Через травму не виступав основний воротар К. Лопата, за свій виробничий колектив грав В. Костенко. Відсутність цих гравців відчувалась, але не в цьому причини програшу. Ще не всі футболісти набули спортивної форми, дехто провів свій не кращий матч, декому участь в учбово-тренувальному зборі збірної СРСР запаморочила голову.

Далася взяти стара хвороба — невміння реалізувати голеві моменти, неспроможність ведення боротьби на передньому фронті атаки, повільна гра півзахисту тощо.

В. КУЛІБАБЕНКО,
м. Київ.

На лінії вогню-школярі

В тирі обласної ДСТ «Спартак» відбулися змагання на першість Херсонської спецшколи-інтернату з кульової стрільби.

Юним стрільцям, учням 4—12 класів, давалось право на 8 пострілів: по 3 пробних і по 5 залікових на ди-

станції 50 метрів у положенні лежачи.

Серед хлопців краще всіх виконав цю вправу учень 6 класу Вітя Собакін — 35 очок. Друге місце у Єгора Гогуна, а третє — у Василя Пеньківського.

Серед дівчат з новим ре-

кордом школи (32 очка) впевнено перемогла Люда Тараненко. Друге місце розділили Світлана Федоренко та Неля Бурдяк — по 22 очка.

М. МАЗУР,
вчитель Херсонської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Поєдинки на килимі

У Запоріжжі завершилася першість СРСР з вільної боротьби серед глухих спортсменів. Борці у складі 8 команд, що представляли союзні республіки, м'ялись силами в прекрасному спортзалі обласної «Динамо».

Знову, як і торік, чемпіоном країни стала команда РРФСР. Українські спортсмени завоювали «срібло», поліпшивши минулорічне досягнення. Серед них по своїх вагових категоріях відзначилися В. Панін (Ми-

колаїв), Д. Антонов (Одеса), які посіли перші місця. Призерами стали О. Дейнека (Запоріжжя), А. Базаров і В. Степанов (Одеса) і М. Магалаєс (Миколаїв).

С. МОРДУШЕНКО,
м. Запоріжжя.

При Донецькому обласному будинку культури на громадських засадах створено нещодавно вокально-інструментальний ансамбль.

На знімку: учасники ВІА учні школи-інтернату № 4 для слабочуючих дітей (зліва направо) Андрій Козинцов, Віталій Черкасов, Володимир Паламарчук та Олег Кирєв на репетиції.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

За склянкою чаю

В активі учасників клубу «Ветеран», що діє при Сімферопольському будинку культури УТОГ, чимало добрих справ. Але серед усіх цікавих форм змістовного відпочинку, які обрали собі пенсіонери, найбільшою популярністю користуються вечори запитань і відповідей.

Так, недавно за склянкою духмяного чаю відбувся вечір-бесіда на юридичні теми. Відповідав на запитання пенсіонерів завідувач юридичною консультацією Кримської укрпрофради Павло Петрович Кожанников. Багато запитань було поставлено з трудового і

житлового законодавства, пенсіонерів також цікавило нове положення про надбавки до пенсій.

Всі залишилися задоволені зустріччю з фахівцем і щиро дякували активістам культзакладу, які допомогли організувати цікавий захід.

Т. КОМРАКОВА,
пенсіонерка, член клубу «Ветеран»,
м. Сімферополь.

Чи може спалахнути голубий екран?

Пожежа в житловому будинку чи в організації, підприємстві, установі — завжди є великим лихом. Вогонь поглинає меблі, одяг, інші речі, завдає шкоди будівлі. Часто при цьому гинуть люди. Все це трапляється тому, що багато хто не усвідомлює цієї небезпеки.

А тим часом у сучасній квартирі та в організації, підприємстві, установі можуть знаходитись пожежо-небезпечні речовини і матеріали: фарба, мастило, розчинувач тощо.

Тож один необачний крок і...

Однією з найпоширеніших причин загорання є порушення правил пожежної безпеки при експлуатації телевізійних приймачів.

Сьогодні важко знайти квартиру, де б не горів голубий екран. Та при неpravильній експлуатації телевізора він може завдати великої шкоди. Варто кожному телеглядачеві знати, що 40 процентів ваги телеприймача становлять горючі матеріали.

При роботі телевізора електроенергія частково перетворюється в тепло і викликає нагрівання ізоляційних матеріалів до температури плюс 60—70 градусів. Щоденне термоцикування ізоляції приводить до того, що вона передчасно втрачає діелектричні властивості. Пошкодження ізоляції супроводжується іскрінням, при цьому горючі матеріали,

що були нагріті під час роботи телевізора, можуть спалахнути.

Пожежа, що трапилася у м. Києві по вул. Огородній, мало не закінчилась трагічно.

Мати, йдучи в магазин, залишила в квартирі трирічного сина. Хлопчик увімкнув приймача, який згодом загорівся. Завдяки швидким діям сусідів, працівників пожежної охорони, лікарів малюка вдалося врятувати.

Подібне сталося і в інших містах країни. Так, в Солікамську Пермської області від увімкнутого телевізора, який загорівся, загинуло троє дітей. В Джезказгані з цієї причини загинуло п'ятеро дітей.

Статистика свідчить: найбільша кількість пожеж припадає на суботу, а протягом доби — на 20—22 години. Це пояснюється тим, що увімкнені телевізори часто залишаються напризволяще (а також ними користуються особи в нетверезому стані).

Шановні товариші!

Не залишайте працюючий телевізор без нагляду. Вмикайте його в електричну мережу через автотрансформатор чи стабілізатор за допомогою штепсельних з'єднань заводського виготовлення. Не дозволяйте дітям переглядати телепередачі у відсутності дорослих. Вимкніть телевізор, не забувши вийняти штепсельну вил-

ку з розетки. Якщо пошкоджений корпус, ручки наладки або телевізор погано працює (зникло зображення, з'явилось гудіння і т. д.) відключіть його від електромережі і викличте майстра.

Пам'ятайте: ставити телевізор біля приладів опалення або в меблеву «стіжку», де він погано охолоджується, небезпечно. Не доручайте ремонтувати приймач випадковим особам, застосовуйте тільки стандартні запобіжники з номінальним струмом, передбаченим інструкцією. Періодично (не рідше одного разу на рік) викликайте механіка телеательє для профілактичного огляду телевізора.

Зробіть все, щоб не виникла пожежа у вашій квартирі, в організації, підприємстві, установі.

А. ЧЕРНИШЕНКО,
начальник пожежної охорони Ленінського району м. Києва.

В. о. редактора
А. ДВІРКОВИЯ.

Колектив Республіканського Науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ висловлює щире співчуття директору Сімферопольського будинку культури Товариства Веселой Валентині Яківні з приводу тяжкої втрати — раптової смерті її чоловіка
ВЕСЕЛОВА
Володимира Григоровича.